

РЕШЕНИЕ

№ 52

гр. Враца, 26.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ВРАЦА, I НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в публично заседание на шести февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Вероника Ант. Бозова

при участието на секретаря Румяна Огн. Маркова
като разгледа докладваното от Вероника Ант. Бозова Административно наказателно дело № 20231420201170 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл.58д и сл. ЗАНН.

Образувано е по жалба на М. К. А., гр. Враца, срещу Наказателно постановление (НП) №26-0000995/03.10.2023 г., издадено от директора на РД АА Враца, с което на основание чл.178а, ал.7, т.1 ЗДвП, за нарушение по чл.43, т.2, б.Б от Наредба №Н-32/16.12.2011 г. на МТ, на жалбоподателя е наложена глоба в размер на 1500,00 лв.

В жалбата се твърди, че НП е неправилно, тъй като е постановено при допуснати процесуални нарушения, както и поради това, че е издадено без да се приложи чл.28 ЗАНН. При това и при излагането на подробни съображения в подкрепа на релевираните оплаквания, се прави искане за отмяна на санкционния акт.

В с.з. жалбоподателят се представява от адв. Цв. С. – ВрАК, който поддържа жалбата и при излагането на доводи за неправилност на атакувания акт, моли за неговата отмяна.

Въззиваемата страна, редовно призована, не се представлява. В писмено становище е заявена неоснователност на жалбата и е направено искане за потвърждаване на НП.

Врачански районен съд, като прецени събраните по делото доказателства и наведените доводи, приема за установено от ФАКТИЧЕСКА СТРАНА следното:

На 18.09.2023 г., св. Т. Г. – инспектор при РД АА Враца, извършил проверка на Автошкола ЕООД, гр. Враца. В хода на проверката установил, че на 28.08.2023 г. при извършен ГТП на лек автомобил марка **** с рег.

№В****, служителят на дружеството М. А. е бил председател на комисията и е подписал и подпечатал протокол №33032784 със заключение, че се допуска автомобилът да се движи по пътищата, отворени за обществено ползване. Приел обаче, че с това е извършил нарушение по чл.43, т.2, б.Б от Наредба №Н-32/16.12.2011 г. на МТИТС, тъй като счел, че прегледът не е извършен съгласно изискванията на част 2, раздел 1, т.3 от Методиката за извършване на ПППТИ на ППС с оглед неизмерване на емисиите в отработените газове при работа на двигателя с монтирана уредба на ВНГ. Затова св. Т. Г. съставил на М. А. АУАН, в който посочил, че на 28.08.2023 г., в гр. Враца, на бул. В. Кънчов №78, в РД АА е извършил нарушение по чл.43, т.2, б.Б от Наредба №Н-32/16.12.2011 г. на МТИТС.

Въз основа на така съставения акт, при идентично словесно описание на извършеното деяние и посочване като нарушена разпоредбата на чл.43, т.2, б.Б от Наредба №Н-32/16.12.2011 г. на МТИТС, на 03.10.2023 г. е издадено атакуваното наказателно постановление, с което на основание чл.178а, ал.7, т.1 ЗДвП, на жалбоподателя е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 1500,00 лв.

Изложената фактическа обстановка се установява от разпитания свидетел Т. Г., както и от писмените материали по делото. От показанията на свидетеля се установява, че е извършил проверка и е съставил АУАН за това, че на 28.08.2023 г. жалбоподателят в качеството си на председател на комисия по ПППТИ е подписал и подпечатал протокол №33032784 със заключение, че се допуска лек автомобил марка **** с рег. №В**** да се движи по пътищата, отворени за обществено ползване. Свидетелят твърди, че прегледът не е извършен съгласно изискванията на част 2, раздел 1, т.3 от Методиката за извършване на ПППТИ на ППС, тъй като не са измерени емисиите в отработените газове при работа на двигателя с монтирана уредба на ВНГ. Но съдът не се довери на твърденията му в тази част, тъй като от приложения по делото запис от извършения ГТП и протоколи от същия се установява, че такова измерване е направено, като това е видно от запис №2 на приложеното СД /около 11 минута от записа/. Установява се и това къде е извършена проверката, както и обстоятелствата около съставянето на АУАН.

Съдът кредитира приложените писмени доказателства. Доколкото обаче същите са непротиворечиви по отношение на релевантните за доказване факти, настоящата инстанция няма да ги анализира по-прецизно.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от ПРАВНА СТРАНА следното:

Жалбата е депозирана от легитимна страна, в предвидения от законодателя преклузивен срок и срещу наказателно постановление от категорията на обжалваемите, поради което се явява **процесуално допустима** и следва да се разгледа по същество.

Разглеждайки жалбата по същество, по аргумент на чл.314, ал.1 НПК, вр. чл.84 ЗАНН, независимо от посочените от жалбоподателя основания,

съдът изследва правилното приложение на материалния и процесуалния закон. При тази проверка съдът констатира, че при издаването на НП и на АУАН е допуснато съществено процесуално нарушение, изразяващо се в непосочване на мястото, на което е извършено възприетото като нарушение. И от АУАН и от последвалото го НП е видно, че е посочено, че нарушението е извършено на 28.08.2023 г., в гр. Враца, на бул. Васил Кънчов №78, в РД АА. Безспорно е обаче, че в РД АА е извършена единствено проверката, реализирана на дата 18.09.2023 г. Нарушението, осъществяващо се в извършването на ГТП и подписването и подпечатването на протокола от ГТП е извършено на място различно от РД АА Враца, като наказващият орган не е положил усилие да впише мястото на нарушението, нито пък се е задоволил да посочи единствено, че е в гр. Враца, а е допуснал грешката да посочи място на извършване на нарушението, несъответстващо на действителното. При това съдът приема, че е допуснато съществено нарушение на процесуалните правила, водещо до ограничаване на правото на защита и на въззивния контрол на акта и представляващо на самостоятелно основание причина за отмяна на атакувания санкционен акт.

Извън допуснатото процесуално нарушение, даващо основание за отмяна на атакуваното наказателно постановление, съдът счита за нужно да изложи доводите си и по материално-правната законосъобразност на НП. От възприетото по делото от фактическа страна еднозначно и безпротиворечиво се установява, че на 28.08.2023 г. лек автомобил марка **** с рег. №B**** е преминал ГТП, като М. А. е бил председател на комисията. Установява се, че прегледът е проведен в оборудвано за целта хале, като за извършените действия е направен видеозапис. От същия, както и от протоколите от ГТП е видно, че при извършения ГТП е извършено измерване на емисиите в отработените газове при работа на двигателя с монтирана уредба на ВНГ /минута 11 от запис №2 на приложения СД/, което продължава близо две минути. Действително, не може да се направи извод единствено от прегледа на записа дали измервателния уред е поставен правилно до степен, че да отчете правилно показателите. Но доколкото не се съдържа обвинение за това, че измерването не е извършено съобразно предвиденото, а е посочено, че въобще не е извършено измерване, съдът не смята за необходимо да извършва по-детайлен анализ. При това, приемайки, че вмененото в АУАН и НП обвинение не е доказано, настоящият състав приема, че е налице още едно основание за отмяна на санкционния акт.

При този изход на делото излагането на доводи в насока на това дали нарушението би било субективно съставомерно и дали правилно е приложена санкционната норма на закона, както и дали има основания случаят да се приеме за маловажен по смисъла на чл.28 ЗАНН, е напълно ненужно и обременяващо съдебния акт.

Водим от горното съдът прие, че жалбата е основателна и като такава следва да се уважи, а НП като неправилно и недоказано, подлежи на отмяна, ведно с всички произтичащи от това последици.

При този изход на делото направеното от защитата искане за присъждане

на направените от жалабоподателя в хода на производството разноси за адвокатско възнаграждение се явява основателно. Видно е, че се претендират разноси в размер на 450 лв., което възнаграждение е съобразено с предвидените в Наредба №1/2004 г. за минималните адвокатски възнаграждения, адекватно е и е съразмерно на сложността на делото. Ето защо РД АА Враца трябва да бъде осъдена да заплати на жалабоподателя сумата от 450 лв., представляваща направени в хода на производството разноси за адвокатско възнаграждение.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление №26-0000995/03.10.2023 г., издадено от директора на РД АА Враца, с което на основание чл.178а, ал.7, т.1 ЗДвП, за нарушение по чл.43, т.2, б.Б от Наредба №Н-32/16.12.2011 г. на МТ, на М. К. А., гр. Враца, е наложена глоба в размер на 1500,00 лв.

ОСЪЖДА РД АА Враца **ДА ЗАПЛАТИ** на М. К. А., гр. Враца, ЕГН:*****, сума в размер на 450 /четиристотин и петдесет/ лева, представляваща направени в хода на производството разноси за адвокатско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване пред Административен съд – гр. Враца в 14-дневен срок от датата на получаване на съобщението, че решението е изготвено.

Съдия при Районен съд – Враца: _____